

γιορτίτσα ἡ, πολλαχ. γιουρτίτσα βόρ. ιδιώμ.

Ἵποκορ. τοῦ οὐσ. γιορτή διὰ τῆς παραγωγ. καταλ. -ίτσα.

Μικροτέρας σημασίας ἑορτὴ ἀφιερωμένη εἰς τὴν μνήμην δευτερεύοντος τινὸς ἁγίου πολλαχ.· Μὲ τὴν κάθε γιορτίτσα παρατάει τὴ δουλειά του πολλαχ. Δὲν κοιτάει νὰ πιάσ' γιουρτίτσα, κι ἀμέσως πιάν' τοῦ καθ' σιὸ Εὐβ. ("Ακρ.) Συνών. ἀλαφρογορτή, διὰ τὸ ὅπ. βλ. ἀλαφρογορτή.

γιορτοβόλι τό, ἀμάρτ. Πληθ. γιορτοβόλια Θήρ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. γιορτή καὶ τῆς παραγωγ. καταλ. -βόλι, διὰ τὴν ὅπ. βλ. Γ. Χατζιδ., εἰς Ἀθηνᾶν 22 (1910), 244.

Ἑορτὴ πανηγυριζομένη περισσότερον τῶν λοιπῶν.

γιορτοβολίζω Θήρ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. γιορτοβόλι.

Ἀγῶ ἑορτήν.

γιορτοβολουῶ ἑνιαχ. γιορτοβολουῶ Θήρ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. γιορτοβόλι καὶ τῆς παραγωγ. καταλ. -λουῶ, διὰ τὴν ὅπ. βλ. Γ. Χατζιδ., εἰς Ἀθηνᾶν 22 (1910), 248 κ.έξ.

Ἀγῶ ἑορτήν. Συνών. γιορτοβολίζω.

γιορτοκάμωμα τό, Κυκλ.

Ἐκ τῶν οὐσ. γιορτή καὶ κάμωμα.

Γιορτόπιασμα 1, τὸ ὅπ. βλ.

γιορτοκλαδεύω ἑνιαχ. γιορτουκλαδεύω Στερελλ. (Φθιώτ.) κ.ά.

Ἐκ τοῦ οὐσ. γιορτή καὶ τοῦ ρ. κλαδεύω.

Κλαδεύω καλῶς, μὲ ἐπιμέλειαν· Ἄσμ.

—Γεῖά σου, χαρά σου, γέροντα. — Καλῶς τοῦ παλληκάρη!
—Γιατί κλαδεύς τ' ἀμπέλια σου, τί τὰ γιορτουκλαδεύς;

γιορτοκομμάτα ἡ, Ἡπ. γιορτουκομμάτα Ἡπ. (Κουκούλ.)

Ἐκ τῶν οὐσ. γιορτή καὶ κομμάτα.

Γιορτίτσα, μικροτέρας σημασίας ἑορτὴ κατὰ τὴν ὁποίαν ἐργάζονται. Συνών. βλ. ἀλαφρογορτή.
β) Εἰρων., ἡ καθημερινή, ἐργάσιμος ἡμέρα· Μουνάχα ἡ Ρήνα τ'ς Ν'κόλινας δὲν πῆγι σήμερα στ' ἀμπέλ'. Τό 'χ' γιορτουκομμάτα Κουκούλ.

γιορτοκρατῶ Πελοπν. (Δυρράχ. Καλάβρυτ.) γιορτοκρατάου Εὐβ. ("Ακρ. κ.ά.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. γιορτή καὶ τοῦ ρ. κρατῶ.

Τηρῶ τὴν καθιερωμένην ἀργίαν ἐνεκα θρησκευτικῆς ἑορτῆς ἐνθ' ἂν. β) Παρκατεῖνω τὴν ἀργίαν παρελθούσης ἑορτῆς Καλάβρυτ.

γιορτολάσι τό, Πελοπν. ("Αρκαδ.) κ.ά.

Ἐκ τοῦ οὐσ. γιορτή καὶ τῆς παραγωγ. καταλ. -λάσι, διὰ τὴν ὅπ. βλ. Γ. Χατζιδ., ΜΝΕ, 2, 457-8.

Ἡ ἐντὸς μικροῦ χρονικοῦ διαστήματος σύμπτωσης πολλῶν ἑορτῶν ἰδίως κατὰ τὸ φθινόπωρον.

γιορτολειτουργιὰ ἡ, ἑνιαχ. γιορτολειτουργιὰ Πελοπν. (Μάν.)

Ἐκ τῶν οὐσ. γιορτή καὶ λειτουργία, παρὰ τὸ ὅπ. καὶ τύπ. λειτουργία.

Τὸ κατὰ τὰς ἐπισήμους ἑορτάς κατασκευαζόμενον πρόσφορον, μεγαλύτερον τοῦ συνήθους, κατὰ τὰς Κυριακὰς ἢ τὰ μνημόσυνα προσφερόμενον· Ἄσμ.

Ὁ μπάρομπα μου ὁ γούμενος | μένα μὲ καλοφάνηκε,
νὰ γίνου γουμενόνυφη, | νὰ τρώου γιορτολειτουργιές.

γιορτολόγημα τό, Λεξ. Δημητρ.

Ἐκ τοῦ ἀμάρτ. ρ. γιορτολόγῳ.

1) Ἡ ἀπασχόλησις διὰ τὴν προετοιμασίαν τῶν πρὸς ἑορτασμὸν ἀναγκαιούντων· Ἀπὸ μιὰ βδομάδα πρὶν οἱ ἐπίτροποι τῆς ἐκκλησίας ἄρχισαν τὸ γιορτολόγημα. 2) Ζωὴ μὲ διασκεδάσεις καὶ ἀποχὴν ἀπὸ πάσης ἐργασίας· Μὲ τὰ γιορτολογήματα κατάντησε φτωχός.

γιορτολόγι τό, Λεξ. Δημητρ. γιορτολόι Σῦρ. — Λεξ. Δημητρ. Πληθ. γιορτολόγια Μῆλ. Πελοπν. (Κάμπος Λακων. Λεῦκτρ.) Πόντ. (Οἶν.) Χίος.

Ἐκ τοῦ οὐσ. γιορτή καὶ τῆς παραγωγ. καταλ. -λόγι, διὰ τὴν ὅπ. βλ. Γ. Χατζιδ., εἰς Ἀθηνᾶν 22 (1910), 250, ἢ ἐκ τοῦ παρὰ Σούδα οὐσ. ἐορτολόγιον (= ἡμερολόγιον τῶν ἑορτῶν τοῦ ἔτους).

1) Κατὰ πληθ., κυρίως, περίοδος ἐπισήμων ἑορτῶν εἰς συνέχειαν, ἰδίως αἱ ἑορταὶ τῶν Χριστουγέννων Πελοπν. (Κάμπος Λακων. Λεῦκτρ.) Σῦρ. Χίος Λεξ. Δημητρ.: Ἡρτανε τὰ γιορτολόγια - Θὰ βοῦμε 'ς τὰ γιορτολόγια Λεῦκτρ. Γιορτολόγια ἔχει ὁ Γενάρης Κάμπος Λακων. || Γνωμ.

Χαρά 'ς τὸνε ποὺ ἔσπειρε πριχοῦ τὰ γιορτολόγια (ὅτι ὁ καταλλήλτερος χρόνος σπορᾶς εἶναι ὁ πρὸ τῶν ἑορτῶν τῶν Χριστουγέννων) Σῦρ. || Ἄσμ.

Νά 'ρτη, μάννα μ', τ' αἰ-Γιωργιοῦ, νά 'ρτουν τὰ γιορτολόγια,

νὰ πᾶς, μάννα μ', 'ς τὴν ἐκκλησιά, νὰ κάμης τὸ σταυρό σου Χίος. 2) Τὰ προσόρτια τῶν νηστειῶν, ἰδιαίτερος δὲ πρὸ τῆς Μεγάλης Τεσσαρακοστῆς Πόντ. (Οἶν.) 3) Ὁμιλος, σύνολον ἑορταστῶν ἐκκλησιαστικῆς πανηγύρεως Λεξ. Δημητρ.: Τὸ γιορτολόι ἦταν ὅλο φτωχολογιά. Τὸ γιορτολόγι ἀπὸ τὸ βουνοχώρι κατέβηκε 'ς τὸ πανηγύρι μὲ νταούλια καὶ μὲ πίπιζες.

γιορτολόγος ὁ, ἑνιαχ. γιορτολόος Πελοπν. (Οἷτυλ.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. γιορτή καὶ τῆς παραγωγ. καταλ. -λόγος, περὶ τῆς ὅπ. βλ. Γ. Χατζιδ., ἐν Ἀθηνᾶν 22 (1910), 247.

Ὁ ἑορτάζων· Ἐχομε πολλοὺς γιορτολόους 'ς τὸ χωρίο.

γιορτολογῶ ἑνιαχ. γιορτουλογῶ Στερελλ. (Ναύπακτ.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. γιορτολόγος.

Τηρῶ τὰς ἑορτάς.

γιορτομάχος ἐπίθ. ἑνιαχ. γιορτουμάχος Ἡπ. (Κουκούλ.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. γιορτή καὶ τῆς παραγωγ. καταλ. -μάχος.

